

Landbrugsministere, først komme nedad den Dag, da Befolkningen indskrænker sit Forbrug, da man ikke længere køber mere fra Udlandet, end man har Raad til at betale i Forhold til den Eksport, man har. Naar Dyrtiden efterhaanden har antaget en saadan Form, at Befolkningen tvinges til at indskrænke sit Forbrug, saa vil den økonomiske Misère begynde, og saa vil den fortsætte, og den vil fortsætte hastigt, og vi vil komme ind i de værste Vanskeligheder. Forholdet vil da ganske sikkert udvikle sig saaledes, at Forbrugsindskrænkningen vil gaa ud ikke blot over de Varer, vi køber i Udlandet, men ogsaa over de Varer, som produceres og sælges her i Landet. Forbrugeren staar ikke saaledes overfor de Varer, han skal købe, at han ubetinget kan indskrænke sit Forbrug til det, der kommer fra Udlandet. Han indskrænker sit Forbrug paa maa og faa, og det er tilfældigt, om Forbrugsindskrænkningen kommer til at gaa ud over vore egne Varer eller ud over de Varer, der føres ind i Landet. Men hvad der er aldeles sikkert, er, at hvis Indskrænkningen bliver mærkbar overfor de Varer, der tilføres Landet udefra, og man udefra er opmærksom paa Kriseforholdet her i Landet — og man har Midler til at tvinge os i Knæ i Konkurrencen gennem de høje Kulpriser og Raastofpriser —, vil Udlandets Producenter, som er de danske Producenters Konkurrenter, kaste sig over det danske Marked og sende os deres Varer til Priser, som vore Producenter ikke kan konkurrere med. Følgen vil blive, at vore Virksomheder lukker halvt eller delvis. Arbejdsløsheden breder sig, og vi har da det økonomiske Sammenbrud, som jeg mener det er Regeringens ubetingede Pligt at søge at undgaa i saa vid Udstrækning som muligt. Jeg skal erkende, at saaledes som vi nu en Gang er kommet ind i Forholdet vedrørende de høje Kurser og den svære Dyrtid, vil det blive overordentlig vanskeligt selv med de strengeste Restriktioner helt at afværge den økonomiske Krise, men meget kan gøres for at afværge den, hvis man ikke forsummer sin Pligt til sidste Øjeblik.

Den højtærede Landbrugsminister foreslaar at eksportere 1 500 000 hkg Brødkorn. For at faa dette Brødkorn betaler han Landmændene den i Loven fastsatte Pris, og han regner med, at han tjener 20 Kr. pr. hkg og saaledes tilfører den danske Statskasse en Indtægt paa 30 Mill. Kr. Jeg kan ikke undlade at prise den højtærede Landbrugsminister for dette Forslag. Jeg ser ganske vist, at visse Landmandskredse modsætter sig det og bruger de

stærkeste Udtalelser om dette Forslag; de siger til den højtærede Landbrugsminister, at det er deres Penge, han hugger, han kommer og tager paa grundlovsstridig Maade deres Korn og betaler dem den Pris for det, som han og Rigsdagen bestemmer, stik imod Grundlovens Bestemmelser, og han tager ikke blot det, som Landets Beboere skal spise, nej, han tager det hele og vil eksportere det til Udlandet, til Kinesere og andre, som trænger til Brødkorn, og de skal betale det dyrt, men Landbrugsministeren siger: Pengene stikker jeg — figurligt talt — i min Lomme. Og de store Landmænd protesterer voldsomt derimod — jeg mener med Urette; jeg er fuldkommen enig med den højtærede Landbrugsminister i den Betragtning, han gør gældende, og jeg kan ganske tiltræde Forslaget — men jeg gør blot opmærksom paa, at det har vakt en Del Uro omkring i Landet i Kredse, som har staaet Landbrugsministeren nær tidligere. De kan ikke forstaa, efter at de nu har faaet en Venstregering og navnlig faaet Madsen-Mygdal til Landbrugsminister, at han vil tage, som de siger, deres Varer og gøre sig store Indtægter deraf. Det kan de ikke forstaa, og det kan jeg egentlig godt indse Rigtigheden af. Nu tror jeg, jeg kan trøste de paagældende Landmænd noget: Jeg tror ikke, det bliver til andet end en stor Film, den Eksport af 1 500 000 Tønder Brødkorn. Jeg tror ikke, at de behøver at ængstes for, at Landbrugsministeren skal faa de 30 Mill. Kr. Jeg beklager, hvis det, som jeg siger, kommer til at vise sig, at han ikke kan faa dem; men for de andre maa det være en Trøst.

Den højtærede Minister er kommet til det Resultat ved at studere Arealtællingen og Arealanvendelsen i 1920, at vi vil have et saadant Overskud af Brødkorn i indeværende Høstaar, 1920—21, at han kan sælge dette store Kvantum Brødkorn, 1½ Mill. hkg, til Udlandet. Han gaar ud fra, at det vil være til Stede, til Disposition for ham paa den Maade, jeg nu har nævnt. Jeg tror, den højtærede Landbrugsminister ganske har forregnet sig, og jeg skal give ham nogle Tal, som jeg tror vil være fuldkommen fyldestgørende for Rigtigheden af min Paastand. I 1919—20 er der i Statslagrene indgaaet 3,135 Mill. hkg Rug og 1,445 Mill. hkg. Hvede, tilsammen 4,589 Mill. hkg Brødkorn. Nu gaar jeg ud fra som givet, at man ikke paa Forhaand kan vide noget bestemt om, hvorvidt Høsten i 1920—21 for Brødkornets Vedkommende vil give et bedre Resultat end i 1919. Arealtællingerne viser ikke i den Retning. Jeg er